

Celem pracy jest przedstawienie najnowszych dziejów i historii państwowości Republiki San Marino, ukazanie specyfiki tego małego państwa, zagadnienia polityczno ustrojowe, analiza rozwiązań prawnych i charakterystyka poszczególnych organów władzy i instytucji wraz z tłem historycznym oraz analiza ewolucji systemu politycznego San Marino politycznego po 1945 roku ze wskazaniem procesów ciągłości i zmiany poszczególnych elementów, a także ukazane zostaną stosunki z jedynym sąsiadem, Republiką Włoską. Praca podzielona jest na sześć rozdziałów. Rozdział pierwszy opisuje dzieje San Marino od czasów najdawniejszych i założenia małej wspólnoty przez św. Marinusa, poprzez burzliwe czasy epoki średniowiecza i czasów nowożytnych, aż do 1945 r., czyli zakończenia II wojny światowej. W rozdziale drugim omówiono czasy od 1945 r. i przejęcia władzy przez komunistów w koalicji z socjalistami, poprzez zamach stanu w Roverecie, zmiany rządzących koalicji w następnych dekadach, nakreślono stosunki z Republiką Włoską i najważniejszymi organizacjami międzynarodowymi, aż do 2013 r. i odrzucenia w referendum rozpoczęcia procedur akcesyjnych San Marino do Unii Europejskiej. Rozdział trzeci opisuje unormowania konstytucyjne, wyjątkowość ustaw i specyfikę porządku prawnego, wynikającą z historii i tradycji. Rozdział czwarty traktuje o najważniejszym organie państwowym San Marino, czyli parlamencie, jego genezie historycznej, organizacji i funkcjonowaniu, systemie wyborczym, procesie ustawodawczym, uchwalaniu budżetu, jak również analizuje system partyjny i omawia najważniejsze ugrupowania polityczne. Kolejny, piąty rozdział jest charakterystyką będącego ewenementem na skalę światową, bo dwuosobowego urzędu głowy państwa, jego pochodzenia, sposobu wyboru i zakresu kompetencji, a także przedstawiono rząd Republiki, jego organizację, funkcjonowanie, posiadane kompetencje, odpowiedzialność oraz podporządkowane mu komisje. Rozdział szósty opisuje sądownictwo sanmaryńskie, jego najważniejsze instytucje i strukturę oraz przedstawiono w nim również instytucje demokracji bezpośredniej, takie jak referendum, inicjatywa ustawodawcza czy charakterystyczna dla San Marino instancja Arengo, a także omówiono samorząd lokalny Republiki, jej podział terytorialny oraz władzę lokalną i zakres jej kompetencji.